

BULETIN INFORMATIV

Nr.
39

15
ianuarie
2021

EDITORIAL

A început returul!

Justin Ștefan, Secretar General LPF

A început returul Campionatului Național Casa Liga 1 și, pînă la finalul sezonului regulat, totul se va petrece cu o rapiditate fără precedent la noi în această competiție. De fapt, și după finalizarea returului lucrurile vor continua să se desfășoare în aceeași manieră, sistemul play-off/ play-out păstrând ritmul accelerat al etapelor. E iarnă acum, dar meciurile trebuie să se joace în condiții cât mai bune, și aici mă refer la starea suprafețelor de joc, așa cum sunt prevăzute și stabilite în normele care stau la baza licențierii și omologării lor. E mai mult decât o dorință, desigur, e o obligație a cluburilor față de propria competiție, o necesitate impusă de civilizația fotbalului într-un timp câștigat de partea jucătorilor și a fanilor.

Niciodată nu s-a mai jucat la început de ianuarie, dar în aceeași frază trebuie spus tot adevărul: niciodată nu s-a mai jucat în plină pandemie!

De zece luni suntem într-o cursă contraconometru la nivel planetar și consecințele suntem obligați să le suportăm cu toții. Viteza cu care se derulează totul este, uneori, halucinantă, iar întreaga omenire e parte a acestei interacțiuni cu efecte care trebuie controlate.

Am pierdut sau am câștigat aceste zece luni, scurse de la declanșarea primei stări de urgență?

Începutul verii ne așteaptă cu un turneu final european (amânat, din cauze bine cunoscute, de anul trecut), care programează și la București patru meciuri și toate campionatele continentale sunt supuse aceleiași

presiuni: trebuie să se încheie astfel încât echipele naționale calificate să obțină timpul necesar pregătirii. Și cum jucătorii care compun reprezentativele de la Euro 2021 sunt peste tot, iată rapiditatea cu care se joacă, intensitatea competițiilor și presiunea inevitabilă care decurge de aici.

Am câștigat, pentru că, totuși, lumea a mers mai

departe, fotbalul a continuat să își spună poveștile, iar toate au existat aproape ca înainte de incredibila și neașteptata declanșare a pandemiei.

Am pierdut, tocmai pentru că există în ecuație cuvântul “aproape”. Lucrurile sunt “aproape” la fel, fotbalul este “aproape” același. Dar nu exact cum era, nu cu spectatori în tribune, nu într-un timp obișnuit pentru competiție.

Vom trece peste toate într-o bună zi și ne vom putea uita către tot ce a fost cu o stare de spirit pe care o intuiesc, dar pe care nu o pot descrie aici. Aici și, mai ales, acum.

“Et in Arcadia ego!”. Da, și eu, și dumneavoastră, noi, cu toții avem nostalgia unor timpuri normale, a unei societăți în care, vorba lui Marin Preda, timpul să aibă răbdare cu oamenii.

Meciurile se joacă, iar acest fapt e un lucru egal cu un semn de rezistență morală la toate prin care am trecut: fotbal, comunitate, planetă.

A început returul campionatului și emoțiile provocate de fiecare meci ne vor apropia, etapă de etapă, de momentul revenirii la fire.

Nu e loc de amânări. E loc de speranță. De solidaritate. Și de fair-play!

INTERVIU

Interviu cu Corneliu Papură (antrenor Universitatea Craiova)

realizat de **Mihai Dișa și Octavian Țopa**

Corneliu Papură a debutat ca antrenor în **CASA Liga 1** pe 19 aprilie 2019, în partida Astra Giurgiu – Universitatea Craiova 0-1. A antrenat doar prima echipă a orașului în care s-a născut, în scurte perioade ale ultimelor trei ediții de campionat. A contribuit în sezonul trecut la clasarea **Universității** pe locul secund, cel mai bun de la revenirea fotbalului craiovean pe prima scenă.

1 Pauza de iarnă a fost foarte scurtă în comparație cu cele din anii trecuți. Cum ați gestionat această situație?

Pauza de iarnă a fost foarte scurtă în comparație cu cele din anii trecuți. Cum ați gestionat această situație?

2 Care au fost motivele pentru care ați ales ca echipa să se pregătească pe plan

local și nu ați optat pentru un stagiu de pregătire în străinătate?

În primul rând, motivele au fost legate de pandemie. A existat și încă există nesiguranța plecării sau a venirii în țară. În orice moment se putea închide o graniță, am fi putut fi obligați să stăm în carantină. Au fost și sărbătorile, pe care este normal ca toată lumea să își dorească să le petreacă în familie. Fiind vorba doar de o pauză de trei săptămâni, nu cred

că era indicat să ne mai deplasăm în străinătate.

3 Se pare că urmează o perioadă cu temperaturi scăzute și precipitații. Pot apărea terenuri acoperite de zăpadă, terenuri înghețate sau foarte grele. Cât de dificil este să pregătești meciurile în aceste condiții, când peste noapte, sau chiar de la o oră la alta, starea terenului de joc se poate schimba?

Cel mai bun exemplu este meciul pe care l-am disputat cu Sepsi. Noi avem jucători creativi, jucători tehnici care nu își pot pune în valoare aceste calități pe un teren greu. Cu toate acestea, trebuie să ne adaptăm cât mai bine la condițiile de joc și să câștigăm.

4 *Urmează o perioadă foarte aglomerată, cu meciuri din trei în trei zile. Este dificil pentru un antrenor să gestioneze forma fizică și psihică a jucătorilor într-o astfel de perioadă?*

Este greu să gestionezi

fiecare meci. Tot timpul ești în alertă. Tot timpul există un conflict, cu ghilimelele de rigoare, între antrenori și jucători, în sensul că sunt 24 de jucători în lot, pe foaie sunt 20, iar patru vor fi nemulțumiți că nu prind lotul. Apoi, din cei 20 de pe foaie, doar 11 pot fi titulari. Nouă vor fi nemulțumiți că sunt rezervă. Se pot întâmpla lucruri neprevăzute și trebuie să gestionezi cât mai bine fiecare situație. Nu este ușor, dar asta ne este meseria.

5 *Toate meciurile din acest sezon s-au disputat fără*

spectatori în tribună. Cât de mult a contat pentru Universitatea Craiova lipsa suporterilor?

Fotbalul este făcut pentru suporterii. Sperăm ca, în cel mai scurt timp, suporterii să se întoarcă în tribună. Din păcate, acest lucru nu depinde de noi. Prezența spectatorilor în tribună este primordială pentru Universitatea Craiova. Pot spune fără să greșesc - având în vedere că urmează o perioadă de transferuri - cel mai important transfer pentru echipa noastră ar fi revenirea fanilor alături de noi, pe stadionul Ion Oblemenco.

INTERVIU

Interviu cu Bogdan Andone
(antrenor FC Voluntari)

realizat de Radu Opreșan și Octavian Țopa

Încet, încet, **Bogdan Andone** devine un nume respectat între tinerii antrenori români. Ardeleanul, născut la Aiud și crescut la școala celebră a Corvinului Hunedoara, a fost secundul lui **Marius Șumudică** în sezonul 2015-2016, când **Astra Giurgiu** a luat titlul de campioană. După o perioadă petrecută ca antrenor principal la **FCSB**, Bogdan Andone a revenit la Astra și a reușit să termine pe podiumul ultimei ediții. În această iarnă, a preluat pe **FC Voluntari**, un club cu o Academie importantă în spate și cu ambiții de viitor pe măsura investițiilor făcute.

1 *Până în această iarnă ați antrenat în CASĂ Liga 1 doar echipe de top, de play-off, cu una dintre ele reușind chiar câștigarea titlului. Cum vă simțiți acum, după ce ați preluat o echipă care are ca obiectiv salvarea de la retrogradare? Nu vi se pare un pas în spate?*

Nici vorbă! Sunt antrenor

profesionist și trebuie să mă adaptez oriunde, în orice ierarhie a competiției. Este o provocare pentru mine.

2 *Specialiștii spun despre FC Voluntari că are o infrastructură foarte bună și o Academie bine organizată. Cum comentați?*

Am fost plăcut

impresionat de condițiile găsite aici și, mai ales, de faptul că există o grijă a conducerii clubului ca jucătorilor să nu le lipsească absolut nimic, să se poată exprima cât mai bine. Nu am aterizat într-un loc necunoscut, să știți că eu cunoșteam și apreciam ce s-a construit la FC Voluntari pentru că locuiesc în cartierul vecin. Academia este întradevăr bine

structurată și, ca să vedeți că nu arunc vorbe în vânt, băieții mei au învățat fotbalul și se antrenează aici de ani buni. Cel mic este la o grupă a Academie, iar cel mare a ajuns la echipa a doua. Academia FC Voluntari va crea tot mai multe variante de jucători pentru prima echipă și pentru marea performanță.

3 *Revenind la prima echipă, cum a decurs pregătirea de iarnă?*

Din păcate, a fost un timp prea scurt de pregătire. Suferim la capitoul omogenitate, suntem încă în perioada de căutare. Și noi, și jucătorii. Eu sper ca ei să se adapteze cât mai repede la metodele

noastre de lucru.

4 *Cum vedeți viitorul la FC Voluntari?*

Avem un obiectiv comun, salvarea de la retrogradare. În același timp, muncim cu toții să construim ceva frumos aici, la Voluntari.

SPONSOR

CRONICĂ

Frankfurt, 1979

realizată de **Marius Mitrăn**

Barul de la Astoria era aproape gol. Pe scenă, într-o lumină translucidă, încă mai dârdâiau niște duduci, cu ultimele eforturi. E două noaptea și dacă e „night club”, e neapărat nevoie de animație. Sunt la Arad, în august 2006, UTA are mâine (de fapt, azi!) meci cu Rapid și încerc să mă concentrez pe ce mai e de făcut de dimineată. Arbitrii, observatorii, de mers în cantonament la ai noștri. Apropo de observatori. Și de arbitri, dacă vreți. De ei răspunde Constantin Ștefan, supervisorul lor. Am stat până spre miezul nopții cu el de vorbă, în trei, și cu Coraș. Îl știu de când eram a cincea și stăteam pe Barbu Mumuleanu, numărul 29, am mai spus, o stradă paralelă cu Tunari, la doi pași de Dinamo. Cum învățam pe Dorobanți, la Generală 15 (de fapt pe strada Școlii Floreasca, așa-i zicea!), de câte ori veneam spre casă treceam prin fața stadionului pe frontispiciul căruia scria „Parcul Sportiv Dinamo”. Când erau meciuri, intram, de multe ori fără bilet, uniforma de elev și faptul că „începuse deja” erau argumente care țineau. Așa m-am obișnuit să-l știu în poarta lor pe Ștefan, cel care apăra întotdeauna cu șapcă pe cap. În seara ce trecuse, cum ziceam, am tot vorbit. De anii de atunci, de faptul că prin '82-'84 făceam meditații la fizică – eram corigent, elev fiind la Lieul Lazăr de acum – într-un apartament vecin cu al său, într-un bloc pe „1 Mai”, bloc de profesori, „observatorul” nostru fiind el însuși absolvent cu 10 al Facultății de Matematică. Așa am ajuns, Coraș a adus vorba, cred, și la meciul vieții sale, povestea acelei zile (sau nopți...) de la Frankfurt...

Rew. Suntem în vara lui 1979. Deși multiplu campion cu Dinamo, și ca jucător și ca antrenor, Ion Nunweiller este debarcat după acel 3-4 cu FC Argeș din

ultima etapă care ducea titlul în Trivale, unul din meciurile epocale ale lui Dobrin. Este numit, după o ședință de peste 12 ore, la Ministerul de Interne, Angelo Niculescu. „Profesorul”, în fond, deși venea după un sezon „așa și-așa” la Timișoara, ajunsese cu Poli în Cupa UEFA. Rămăsese încă omul care crease „generația Guadalajara”,

de la momentul căreia nu trecuseră decât 9 ani... Ca să nu mai amintim de toate marile victorii din deceniul șapte, culminând cu acel Dinamo – Inter Milano 2-1, de pe „23 August”, din 1 decembrie 1965, goluri Frățilă și Haidu. Pentru trupa antrenată de Helenio Herrera, zis „Magul”, marcase Peiro. În retur, pe San Siro, Inter s-a calificat abia în minutul 89, când Facchetti a făcut 2-0. Sandro Mazzola deschisese scorul destul de târziu, în minutul 68, băieții lui Angelo rezistaseră excepțional în fața dublei deținătoare a Cupei Campionilor Europeni.

În fine, ne-am dus prea mult înapoi. Cert e că profesorul de matematică Ștefan îmi povestise toate astea în restaurantul de la Continental – Astoria, la un ștrudel cu mere și un vin dulce, de Miniș. 1979. „Uite că au trecut 27 de ani de atunci și încă nu pot să vorbesc, cum să uit!, despre ziua aia... Venise nea Angelo, țin minte că în primele etape am avut și meciul de la Pitești, revanșa noastră, am făcut 1-1. Era ca azi, august – septembrie... Începusem bine, în Cupa UEFA am dat peste niște desculți în primul tur, Alki Larnaca, le-am dat 3-0 la noi, Mulțescu, Dudu și parcă Vrânceanu au marcat. Returul a rămas până azi recordul nostru în competiție, nu doar pentru meciurile de deplasare.”

(Caut ziare. 4 octombrie 1979. Larnaca. Stadion: Neo Ges. 3.000 de spectatori. Alki – Dinamo 0-9 (0-3). Dudu Georgescu (10,

46, 67), Augustin (20), Vrânceanu (22, 77), Țălănar (51), Muțescu (52), Ion Moldovan (62).)

În ziua în care Craiova mea bătea pe Leeds United, Dinamo reușea același lucru cu Eintracht Frankfurt pe Main. E 24 octombrie 1979. Trec prin fața stadionului, dar nici nu vreau și nici n-aș putea să intru. Douăzeci de mii de oameni sufocă „Parcul Sportiv”, pe mine mă așteptase în fața școlii tata, să mă ia repede cu mașina să ajungem acasă să vedem Craiova. Oricum le vedem pe amândouă, că sunt transmisii alternative, ceea ce nu ne produce, desigur, mari bucurii. Despre cum a fost atunci, la doi pași de noi îmi va povesti Gigi Muțescu, în 2012, la o filmare pentru TVR. Matematicianul Ștefan nu avusese puterea. Și zice Gigi Muțescu: „Înainte de partida de la noi de-acasă a fost așa, un soi de frenezie a groazei. Eintracht era o echipă uluitoare, cu un antrenor, Friedel Rausch, care ne mai eliminase o dată, nu pe noi, pe Sportul Studentesc, antrenată tot de nea Angelo, în '76. Cu trei ani în urmă, Rausch fusese antrenorul lui Schalke 04 și bătuse pe Sportul în ambele meciuri, 1-0 la București, dăduse Klaus Fischer și 4-0 la ei, Fischer două, Bongartz alte două. Nemții aveau echipă mare cu ăștia doi, cu Oblak, cu Abramczyk... Stai să-i vezi pe cei de la Eintracht acum. Și să știi, Ștefan a fost un portar extraordinar, în anul ăla, în '76, când nea Angelo a fost eliminat de

Schalke-le lui Rausch, Dinamo a fost la un pas să scoată pe AC Milan, ăla mare, cu Rivera, 0-0 în Ștefan cel Mare, cu Fane în poartă, 1-2 pe San Siro în retur, cu 1-1 (Sătmăreanu II deschisese scorul!) până prin minutul 75... Așaa. Să revin la Eintracht, că-n '76 eu eram la Jiul încă. Așa cu Ștefan. Păi anul următor, în '77, a apărut și penalty, la Madrid, cu Atletico, dar Dinamo a pierdut calificarea la golaveraj... Deci, mă-ntorc. Cum ziceam? Frenezia fricii, cred, ne luase. Eram la Săftica, ne antrenam în draci și țin minte că eu și Apostol, parcă și Țălănar, tot băteam lovituri de la unșpe metri, dacă primim, să fim pregătiți, nu? Ei, și asta l-a enervat pe Augustin rău de tot, ce tot stați, mă, să bateți, mare brânză, ne tot zicea, hai că s-a terminat de-o oră antrenamentu', ălalți sunt acasă, ce mai stați?! Hai odată, Gigi, că m-am săturat! Măine, dac-o fi vreun unșpe metri, îl bat eu, mare șmecherie... Vin în viteză și-i trag una de n-o vede ăla din poarta lor! Ce dracu'! Și tot o ținea așa... Am plecat până la urmă. A doua zi, când zici că ai trecut prin fața stadionului, ai văzut ce nebunie era acolo. Frankfurt-ul avea echipă mare, cu cel mai bun libero din lume, austriacul Pezzey, cu Neuberger, Lorant, Grabowski, cu Hölzenbein și cu Nickel. Să vezi ce întâmplări au fost atunci, că erau doi frați Nickel, Bernd era la ăștia și Harald la Borussia Mönchengladbach, până la urmă au jucat finala în anul ăla, Craiova,

după ce a eliminat pe Leeds, a căzut cu Borussia și Nickel le-a dat ambele goluri și i-a scos... După aia au jucat finala, ți-am zis. Aaaa! Și la Frankfurt era cel mai im-por-tant, coreeanul, ăla a fost cel mai mare fotbalist asiatic din istorie, Bum-Kun Cha îi spunea. Și începe meciul. Stadionul arhiplin, să se rupă. Și după 20 de minute, arbitrul, un scoțian, n-am să uit niciodată cum îl chema, Foote, îți dai seama, dă penalty pentru noi! Unde ești, Augustine? Unde ești, mă, să văd cum bați... Că tot vorbeai de Ștefan, acolo, în poarta lui se ascunsese Augustin. Vîno, mă, să bați tu, viteazule!... Aș, ți-ai găsit... Striga la mine, Gigi, bate tu, să avem baftă, Doamne ajută! Până la urmă bat și e 1-0. Dar tot Augustin, băiat de aur, face 2-0, cu un minut-două înainte de sfârșit. Apoi mergem la ei... Acolo să vezi ce-a fost!"

Înapoi la Arad, seara de la Continental – Astoria. Constantin Ștefan, profesorul de matematică și observator de arbitri, înalt, sobru, grav. Sticla de Miniș e pe jumătate gata, ștrudelul cu mere s-a mâncat, îi cerem Marianeii, șefa de sală și „trei cu brînză”. „Două, zice Marcel Coraș, eu nu mănânc, mi-ajunge!” În regulă, Marcele. Spuneți, dom’ profesor. „La Frankfurt mi s-a părut cea mai lungă zi din viața mea. Era frig, 7 noiembrie, ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ce pi...da mă-

sii, care la noi cădea în noiembrie. Frig, mohorât, nu mi-a plăcut din start, vreo 45-50.000 de spectatori, ți se făcea rău când îi auzeai! Și cu toate astea, rezistăm formidabil. La pauză, zero la zero. Intrăm la vestiare, Dinu arăta magnific, se bătuse cu Hölzenbein, era cu gura spartă, ziceai că e Delon în Samuraiul. Nea Angelo e ușor crispat, parcă-l văd, Cheran ne zice ceva de coreean, Bum-Kun Cha, ăla, se trăsese pe partea lui și nu-l ajuta cineva și pe el. Ne ridicăm, mai clănțănim o coajă de lămâie, Dinu ne zice să fim atenți că în tribune e și Conți Bărbulescu, să nu ne facem de răs, acum, când mai e atât de puțin. Ieșim și mai începem o dată. După 3 reprize avem încă 2-0... Știu că la un moment dat lui Dinu i-au rupt piciorul și mai departe nu mai știu. Adică știu, dar nu vreau să-mi amintesc, deși n-am uitat. Nimic.”

Iar în 2012, de data asta în studioul Fanatik de la Digi. Cristi Coste moderează, mai avem un sfert de oră, Gigi Muțescu e invitat. Reluăm, de undeva. De atunci, de-acum 6 ani, de-acum 30 și ceva... „Da, era frig, asta țin și eu minte... Atunci era să moară Dinu, să moară pur și simplu, nu exagerez deloc... L-au lovit, el se bătea cu toți, și noi, dar el era sen-za-țio-nal! Și îl lovesc ăia și cade. Mă apropii și mă uit și nu cred: i se vedea osul, așa alb, cum e în

laboratoarele de medicină, carnea sfâșiată de crampoane... Intră doctorul, ne dă la o parte și îi face o injecție, un anestezic cred, Dinu zice că oricum joacă așa, că nu-l doare, dar îl durea cumplit, îți zic eu, buuun, îi face injecția și dăm drumul la joc. Aia – câini. Câini! Și deodată lui Dinu i se face rău, leșin. Ce se-ntâmplase? Era alergic la ce-i făcuse doctorul și a intrat în șoc anafilactic, aproape în stop cardiac. Noroc că în tribună chiar era prietenul lui, Conți Bărbulescu, scriitor, într-adevăr, dar și medic. El, nu știu cum, și-a dat seama ce se-ntâmplă cu Dinu, a ajuns jos, la teren și l-a salvat. L-a făcut repede o injecție, alta, cu ce trebuia să neutralizeze efectul inițial și așa și-a revenit. Dacă întârzia cinci minute, era o tragedie... Apoi, Fredriksson, arbitrul, un suedez, și-a dus băieții peste noi, că nemții erau ai lui, practic. Bum-Kun Cha a ratat o super-ocazie, apărută de Ștefan magistral. Mai erau douăzeci de minute. Apoi nouăsprezece, optsprezece. La tabelă m-am uitat iar când Bum-Kun Cha a deschis scorul. Mai erau 17 minute! 17. Încă eram calificați, Doamne, zic, să mai rezistăm măcar 10 minute, că nemții intră în criză de timp și scăpăm. Vine apoi minutul 80, iese Ion Moldovan și în locul „Colonelului” intră Custov, „Bulgarul”. Nea Angelo ne face semn să rămânem sus, în presing, cu Țălнар, Augustin și Apostol, era un atacant tare bun, îl luaserăm de la Progresul, parcă, mă rog, și eu abia venisem de la Jiul anul ăla. Încercam, dar era tot mai greu. Nouă minute, Sătmăreanu II cade și el, lovit de un neamț, la un corner, Dinu degajează, iar intră doctorul, dar „Ungurul” se ridică. E groggy. De altfel, aceea a fost ultima lui zi în tricoul lui Dinamo, după meci a fugit de la hotel! A jucat vreo trei ani la Stuttgart, în Bundesliga, apoi a plecat în America am auzit că devenise prieten chiar cu Blatter! Când ne-am întors acasă am aflat că i s-a dat o condamnare la 10 ani de închisoare, degradare militară, declarat trădător de neam și țară, iar în club s-au apucat să-l scoată din toate pozele și albumele cu echipa! L-au decupat. Mă rog, până atunci îl „decupaseră” ăștia. Mai sunt 8 minute, apoi 7... Ținem de minge, chiar avem încredere. Plouă. Cinci

minute! Dau să trec de unul, mă ține, îl țin și eu și văd cum se repede arbitrul la mine, disperat: roșu! De ce, dom'le? leși încet, mi se strigă de undeva, ies... Patru minute, să zic că se prelungește un minut, rămân tot 5! Trei, două, un minut! Hai, dom' arbitru, cât mai ții! Gata! E gata! Strigă toți de pe bancă, Dinu îi face atenție! Dar a trecut timpul! A trecut de mult! Sunt deja trei peste! Cât? Cât mai ții?? Trage tare, o plesnește efectiv, corner, e deviată de cineva! Coreeanul trăsese, iar! Corner. Plouă tot mai tare. Nea Angelo strigă ceva la faptul că suntem în zece, eu, eliminatul, nu mai am cum să-i ajut! la omu'! la omu'! la omuuu! Dinu strigă. Fredriksson ne ține așa de patru minute. S-a terminat totuși de patru minute! Se bate cornerul, mingea plutește, Ștefan se desprinde ușor, totuși plouă atât de tare, sau s-a oprit, nici nu mai știu, douăzeci de oameni se aruncă, în grămadă, dar Ștefan are mingea în brațe, s-a terminat... Uf! S-a terminat într-adevăr... dar Ștefan scapă chiar în fracțiunea următoare mingea din brațe și Hölzenbein, care alunecase din pricina ploii, o primește undeva pe coapsă și se prăbușește cu ea în plasă! 2-0! Prelungiri! N-am rezistat! Atât am rezistat... Dinu, care de regulă, când luam vreun gol, îi striga lui Ștefan ceva de șapcă și de ecuațiile pe care le calculase greșit, tace. Toți suntem prăbușiți, lați. Dinu se dezmeticește primul și sare la Fredriksson, arătându-i un ceas imaginar la mâna stângă. Urlă: cââât? Cââât? I se interpune un neamț în față, îl dă deoparte, iar Fredriksson îl întâmpină cu alt cartonaș: roșu! Out! În nouă oameni, Nickel ăla ne dă în trei minute și al treilea gol. Asta a fost.”

Gigi Mulțescu zâmbește trist. Cu 6 ani în urmă, în restaurantul de la Astoria – Continental din Arad, profesorul de matematică Ștefan m-a lăsat singur după poveste. Coraș a zis, într-un lung târziu: „Marius, hai să dăm un ochi pe la bar! Mamă, ce meci...” Cum spuneam, barul era aproape gol. Pe scenă, într-o lumină translucidă, niște duduci încă mai dărdăiau, cu ultimele eforturi. Fusesse o zi mai lungă decât veacul...

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Statistical & analytical solutions for players, coaches, managers, scouts, professional leagues, clubs, federations
- ▶ InStat Scout video platform
- ▶ Reports
- ▶ Fitness services
- ▶ Broadcasting services/tournaments

**FOOTBALL
BASKETBALL
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

instatsport.com

Contact us for a demo
and trial period:
sales@instatsport.com
sales@instat.tv

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA